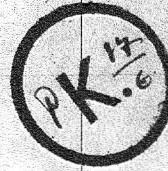

22 mai, 1943.

Den "nasjonale arbeidsinnsats".

Ingen må melde seg til noen slags registrering. Ingen må møte frem etter innkallelse, det være til arbeidskontor eller legeundersøkelse, til avreisested eller arbeidsplass.

Da loven om den nasjonale arbeidsinnsats kom blev det fra makthavernes side sagt at det gjaldt livsviktige norske formål, først og fremst matauk og vedhogst. Og N.S. hevder fremdeles i taler og avisartikler at dette er forholdet. Vi vet imidlertid nu for lengst at ikke én mann er utskrevet til matauk eller vedhogst. Alle de som er utskrevet og som har møtt frem er satt til arbeide som er av militær betydning for tyskerne under Organisation Todt. Noen er endog satt inn i rent militære former og driver nu eksersis i tyske uniformer og under tysk befal. På denne måte hjelper de tyskerne i militære oppgaver, og de gjør det mulig for tyskerne å sende flere av sine egne til frontene.

Norge er i krig med Tyskland, og det strider mot enhver nordmanns samvittighet og mot hans plikt overfor vårt land å la seg bruke på denne måte. Dette er tilstrekkelig grunn til å nekte enhver deltagelse i den nasjonale arbeidsinnsats, og denne grunn bør den almindelige mann først og fremst holde seg til.

Etter tyskernes og N.S. s oppfatning er Quislings såkalte regjering en nasjonal norsk regjering. Herav skulle da følge at når denne regjering gir en lov om nasjonal arbeidsinnsats og utskriver folk i henhold til denne, så er dette et indre norsk anliggende og det blir overhodet ikke spørsmål om folkerett. Den norske regjering kan gi de lover den vil og disponere i henhold hertil. Dette resonnement har intet med virkeligheten å gjøre. Quisling og hans "regjering" er intet annet enn funksjonærer for okkupasjonsmakten. Det er okkupasjonsmakten som bestemmer, det er den som nu utskriver folk, og spørsmålet om hvad den har rett til blir å bedømme etter folkeretten. Haagerkonvensjonen av 1907, landkrigsreglementet art. 52 lyder således:

"Ydelser in natura kan bare avkreves kommune og innbyggere når det skjer til dekning av besettelseshærens behov. De skal stå i forhold til landets hjelpekilder, og være av en slik art at de ikke medfører forpliktelse for befolkningen til å ta del i krigsoperasjonene mot sitt fedreland."

Videre kan nevnes art. 45 som forbryr å kreve ledsavleggelse til fienden og art. 43 som sier at det okkuperte lands lov og rett skal respekteres så langt det ikke er noen absolutt hindring for det. Det er i strid hermed å innføre almindelig arbeidsplikt til beste for fienden. Det kan tilføyes at den norske regjering fra London har meddelt at den anser arbeidsmobiliseringen for folkerettsstridig. Det er allerede kjent at Kirkeledelsen har uttalt det samme i sin protestskrivelse til Quisling av 8 mai 1943. Der er således ingen tvil om saken, og det foreligger således her god grunn til å nekte deltagelse.

Parolen er absolutt. Det gjør også ingen forskjell om det blir forespeilet at man skal bli sendt på matauk, vedhogst eller annet civilt arbeide. For det første er det klart at det gjør samme nytte for fienden, som derved blir satt i stand til å ta arbeidskraft fra jord- og skogbruk til sine militære anlegg. Resultatet blir forsåvidt akkurat det samme som om bymannen var sendt direkte til festningsarbeide. Dernest må vi nu omsider ha lært at vi har med banditter å gjøre. Vi vet hvor tvers igjennom løgnaktige våre motstandere er, og vi har senest sett det i de erklæringer som i sin tid ble gitt angående loven om nasjonal arbeidsinnsats. Og det er klart at hverken N.S. eller tyskerne vil spare på løfter og tilslagn hvis de derved kan lokke folk. Muntlig eller skriftlig,

"Du må ikke glemme".

Etter forrige krig klynket og gråt tyskerne i 20 år over hvor urettferdig Versaillestraktaten var og hvor skrekkelig de var blitt behandlet av den føle verden. De klynket og gråt så lenge og så systematisk at fler og fler lot seg suggerere til å tro på klagenes berettselgelse og glemte hele det hanemarsjerende Prøisseň av 1914 med keiser Wilhelm og arrogant tyskhet flommende over naboenes grenser.

Når Tyskland endelig har tapt denne krigen også og litt etter litt skal søke å vinne innpass i andre land igjen med varene sine, med vitenskapen sin, med gemytligheten sin - som de trekker fram når de finner det heldig - da skal vi få høre ny klynking, like planmessig gjennomført som tidligere Versaillesklagen. Men denne gangen kommer den ikke til å gjelle freden omenn denne blir aldri så hard, den kommer til å gjelle disse skrekkelige nasistene som styrtet Tyskland noen år og som laget denne forferdelige krigen, som ingen skikkelige tyskere ville være med på, men som de mot sin vilje ble tvunget med på. Og - selvfolgelig - ikke var jeg nasist og ikke han der heller. Og ikke min bror eller min far eller mine sønner eller deres venner. Ja, jeg for min del kjenner ikke noen nasist i det hele tatt. Men det var nå allikevel nasistene som laget krigen og dere kan da ikke være så urettferdige å la oss, det tyske folk, unngjelle for det en liten pøbelklikk utrettet.

Det der skal vi få høre i årevis inntil en rekke mennesker tror på det. La oss derfor allerede nå være klar over hva som foregår. La oss forstå at Adolf Hitler var utløseren av den samme tyskhet denne gangen, likesom keiser Wilhelm var det forrige gang. Vær forsiktige med å tro at det er nasistene som er våre motstandere og ikke tyskerne. For etterhvert som det går dårligere med aksens krig skal vi oppdage at det er færre og færre som fører den og fler og fler blåsyde, forførte tyske. Det er en fare for vår felles faste front mot besettelsesmakten om det sondres mellom nazi og tysker, - de er ett og det samme.

vVv

De kom for å "beskytte oss" -.

Konge og regjering drev de i landflyktighet og gav oss Quisling, den gemeinste landsforreder, foraktet like meget av sine tyske "venner" som av verden forvrig. Tale- og trykkesfriheten tok de fra oss. Vårt rettsvesen underminerte de, så vår samlede Høyesterett nedla sitt verv i protest. Fagorganisasjonene ødela de. Hansteen og Wickstrøm myrdet de. Rektor Seip og tusener av våre beste menn kastet de i fengsel. Angiveri, hemmelig politi og konsentrasjonsleirer velsignet de oss med. For å beskytte oss? Nei, - for å terrorisere oss, kue oss, preparere oss til slaver for "herrefolket", "våre germanske brødre".

Nå har de kastet masken og under navn av den "nasjonale arbeidsinnsats" avslørt det mest opprørende og folkerettsstridige forsøk historien kjenner på å tvinge okkuperte folk til landsforredersk krigsinnsats mot egne landsmenn. "Nasjonal arbeidsinnsats" kallas det, mens folk i virkeligheten utskrives til tyske krigsanlegg så hele vårt næringsliv og sjølbergingsarbeid blir underminert. Hvis "nasjonal arbeidsinnsats" var hensikten, hvorfor iføres da nordmenn tyske uniformer, hvorfor står de under tysk militær kommando, hvorfor kastes tiden bort til marsjering og tyske krigssanger, hvorfor fratas de utskrevne sine norske legitimasjonspapirer og settes under tysk jurisdiksjon? Hvorfor, - fordi dette ikke et øyeblikk er ment som "nasjonal arbeidsinnsats", men er et like opprørende som djevelsk nasistisk forsøk på mobilisering av hele det norske folk til krig, - til krig på fiendens side, mot egne landsmenn.

det spiller ingen rolle, ethvert bedrag er godt nok for disse folk. Har en mann først latt seg sende fra sitt hjemsted er han fortapt. Intet kan hindre at han en dag blir satt på et skib eller en jernbanevogn og ført dit han ikke vil og til et hvilket som helst arbeide.

Denne parole som vi her har behandlet, er den viktigste. Den gjelder de som innkalles eller utskrives. Det er de som må ta den hårdeste støt. Men det gjelder å støtte dem. Enhver norsk mann og kvinne må avholde seg fra handlinger som kan fremme arbeidsmobiliseringen. Derfor gjelder yderligere:

Ingen må söke eller besette stilling som er ledig eller vil bli ledig på grunn av arbeidsmobiliseringen. Ingen kvinne må ta arbeide som normalt utføres av menn. Unge mennesker må ikke söke arbeide som normalt utføres av voksne. Ingen arbeidsgiver må ansette kvinner istedenfor menn eller unge mennesker istedetfor voksne arbeidere.

Enhver vil ved litt ettertanke skjonne at ved å handle i strid med disse regler vil han lette utskrivningen av arbeidskraft. Det hele vil gå glatt for tyskerne og N.S. når der straks står en stedfortreder parat til å avløse den som utskrives. Det er ikke riktig å si at "arbeidet må jo gjøres, sporvognene må kjøre og posten må bringes ut osv." Arbeidet må nettopp ikke gjøres. Hjulene skal gå i stå når fienden tar våre folk. Dette at samfundets virksomhet stanser er nettopp vårt viktigste våpen.

Det kan være fristende for den enkelte å söke seg et arbeide eller en stilling for derved å beskytte seg selv mot utskrivning. Men slik har vi ikke lov til å resonnera. Vi må holde sammen og den ene må ikke utsette den annen for å bringe seg selv i sikkerhet. Det er forderi mot ens landsmenn å gjøre slikt.

Arbeidsgivere som trues med å bli fratatt sine folk må motstå fristelsen til å ta nye for å holde sin bedrift i gang. Gjør han det så hjelper han tyskerne og motarbeider sine landsmenn. Ingen arbeidsgiver som gjør slikt må gjøre seg håp om å få drive sin virksomhet etter krigen.

Etter sine tyske herrers ordre planlegger N.S. en omfattende regulering av næringslivet. Det gjelder først handel, håndverk og industri, men også bank- og forsikringsvesen står for tur. Formålet er å frigjøre arbeidskraft som kan utskrives. Virkningen vil bli en yderligere hjelp til fienden og en fullstendig ødeleggelse av norsk næringsliv. Arbeidet er alt begynt. Dels har noen bedrifter - særlig innen handelen - fått ordre om å slutte seg sammen, dels oppnevner Næringsdepartementet og de forskjellige nyordnede næringsorganisasjoner for tiden utvalg som skal utarbeide planer for en innskrenking, nedleggelse og sammenslutning av bedrifter innen de forskjellige brancher.

I Oslo og Bergen har således en rekke kjente store forretninger fått ordrer om å slutte seg sammen. De har nektet. Meglerne i Oslo og noen aviser likeså. Industriens folk avslår å bli med i de utvalg som Industriforbundet oppnevner. Slik skal det være.

Ingen norsk næringsdrivende må medvirke til nazistenes regulering av næringslivet eller samtykke i at hans egen bedrift blir regulert.

La makthaverne selv ved tvang forsøke å gjennomføre sine planer. Det skal ikke hete at de har fått hjelp eller at noen frivillig har bøyet seg. Gjelder det oppnevnelse som medlem av et utvalg kan enhver ærlig næringsdrivende svare at han ikke vil være med på å foreslå at hans kollegers bedrifter skal innskrenkes eller nedlegges. Også her gjelder det at den næringsdrivende som bøyer seg og hjelper fienden vil ha gjort seg umulig for all fremtid.

Arbeidsmobiliseringen omfatter nu også statens og kommunens tjenestemenn som opprinnelig var unntatt fra registrering og utskrivning. Formålet er her først og fremst å bli kvitt tjenestemenn som har vist god norsk holdning og derfor er besværlige for makthaverne.

Tjenestemennene har straks sendt ut parole om at ingen må la seg registrere eller møte etter utskrivning. Dessuten er samtlige stillinger i stat og kommune blokert for tilgang.

Altså: Ingen må søke stilling i stat eller kommune.

Samtidig med at utskrivningen til den nasjonale arbeidsinnsats foregår har N.S. begynt å innkalte unge piker til arbeidstjeneste. Det ligger nært å se dette i sammenheng med arbeidsmobiliseringen og de paroler som gjelder for arbeidsmobiliseringen må også gjelde her. Spesielt vil vi understreke at dette også gjelder jordbruksarbeide. Unge piker som under de nuværende forhold lar seg utskrive til jordbruksarbeide erstatter derved annen arbeidskraft som kan utskrives til hjelp for fienden. Vi henviser til hva vi alt har skrevet ovenfor om dette.

Hertil kommer at det er i strid med foreldrenes rett og ansvar overfor sine unge døtre å la dem dra bort under forhold og utsatt for en påvirkning hvis art de intet kjennskap har til.

Vi har hermed gitt en oversikt over de paroler som hittil er utsendt vedrørende arbeidsmobiliseringen. Men det er ikke nok å holde seg til disse. Det gjelder at vi alle i enhver situasjon er innstilt på motstand, passiv motstand mot fiendens tiltak. Der kan fort oppstå nye situasjoner og da gjelder det ikke å la seg overrumple.

Der har vært talt så meget om vår faste hjemmefront. Og det er sikkert at stemningen er god. Men - bortsett fra motstanden mot ungdomstjenesten - må vi innrømme at det er et par små grupper av vårt folk som har båret kampens byrde. Den totale krig har nu nådd oss og idag gjelder det oss alle. Vi må ikke svikte i den siste time. Husk at seiren er sikker, og kommer før når vi alle står sammen. La oss fast og frimodig fortsette den våpenløse kamp for vår rett og

ET FRITT NORGE.

Den midlertidige kirkeledelse har sendt dette brev til Herr ministerpresident Quisling.

Det skjer ting i disse dager i vårt folk som tvinger oss til å vende oss til herr Ministerpresidenten. Vi sikter til den måte hvor på loven av 22. februar 1943 om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats blir gjennomført. Etter lovens tittel og dens uttrykk måtte en gå ut fra at arbeidsinnsatsen skulle ta sikte på å styrke det nasjonale arbeidslivet i Norge og "ved øket produksjon å sikre vårt næringsliv og folkets forsyninger i de vanskelige tider som nå forestår".

Men nå da utskrivningen er igang synes det klart at mange av våre menn utskrives til en tjeneste som i virkeligheten er en tysk militær innsats, under tysk kommando, i tyske uniformer, til dels under tysk militær jurisdiksjon og med tysk eksersis. Blant annet er det offentlig uttalt at endel blir satt inn i Organisation Todt.

Vi er fullt klar over at vi som okkupert folk ifølge Haagkonvensjonen er forpliktet til visse ytelsjer i form av varer og arbeid m.m. overfor okkupasjonsmakten. Derfor ble det heller ikke gjort innsigelser ved innmeldingen eller ved innkallelsen til den nasjonale arbeidsinnsats, idet en gikk ut fra at utskrivningen ville bli foretatt i overensstemmelse med Haagkonvensjonen, som tydelig uttaler at de nevnte ytelsjer "ikke skal være av den natur at de innebærer forpliktelse for befolkning en til å ta del i krigsoperasjonene mot fedrelandet".

Den form for tjeneste som mange av våre menn nå blir satt inn i, strider avgjort mot denne bestemmelse og går også utenfor det som loven av den 22. febr. tok sikte på. Dette virker ikke bare sårende for nasjonal følelse, det bringer våre menn inn i de sværeste samvittighetskonflikter. All den stund det hersker krigstilstand mellom Tyskland og Norge er det klart at de innkalte kan bli tvunget til å delta i militære

operasjoner eller handlinger som har militære mål, til beste for den makt med hvilken Norge befinner seg i krig.

Overfor denne samvittighetsnød kan Kirken ikke tie. Den ville da svikte både sin Herre og de menigheter og enkeltmennesker den skal tjene og verge. Som kristne må vi se på vårt land som en Herrens gave som er betrodd vårt folk av Gud. For enhver norsk borger - som ~~zær~~ andre lands borgere - er det derfor en ubrytelig samvittighetsplikt å være trofast og handle rett mot det land og det folk som Gud har satt ham inn i. Denne plikt er hellig fordi den har sin rot i Guds ordning og er bekreftet i Guds ord.

Gud har kalt Kirken til å være samvittighetens vokter overalt hvor der øves tvang mot sjelene. Ut fra dette vårt kall ber vi Ministerpresidenten om å avstå fra å utskrive norske borgere til en tjeneste som strider mot deres samvittighet og rettsfølelse.

Gjenpart av denne skrivelse sendes landets prester til personlig orientering.

Oslo, 8. mai 1943.

Den Midlertidige Kirkeledelse.

O. Hallesby.

Ludvig Hope.

Det er intet N.S. og tyskerne frykter mer enn sannheten. Derfor er nu Hallesby og Hope arrestert.

Ingen kvinnelig arbeidstjeneste! - Slutt opp om Ungpikefronten.

Da de 17-års unge pikene som var innkalt til Arbeidstjeneste møtte opp til "sesjon" i Oslo forrige uke, fikk de beskjed om å klæ ~~av~~ seg for å lageundersøkes. Alt skulle av unntagen buksene. Da de hadde klædd av seg, måtte de stå og vente i lange tider i et niskaldt rom, før de etter tur ble løppt inn til lægene. Disse viste seg å være 2 unge NS jyplinger, som ikke engang hadde såpass anständighetsfølelse at de hadde tatt på seg lægefrikker, men satt i full hirduniform og mønstret de intetanende nesten nakne unge pikene, befolte dem litt hist og her, skjøv ned buksestrikkene på dem og klelte dem på maven, mens de kom med høylydte bemerkninger av mer og mindre smigrende art om deres utseende. Det var hele lageundersøkelsen.

Grensen er vel nå nådd for hva norske unge piker skal la seg by. Etter dette må det være klart for alle, at nå gjelder det å nekte enhver delaktighet i den kvinnelige Arbeidstjeneste - koste hva det koste vil. Fra nå av fins det ingen undskyldning for å møte til sesjon eller reise på Arbeidstjeneste. De unge pikene som gjør det svikter Hjemmefronten. De går tyskernes og nasistenes ærind ved frivillig å la seg innrullere i deres rekker. De fremmer ved sin reddhet, slapphet eller tankeløshet det forhatte nasjonalsosialistiske system, som eter seg inn på oss fra alle kanter. La oss se sannheten i cynene: Nasistene vinner terreng hver eneste gang deres forordninger og påbud blir gjennomført uten motstand. Derfor er det av så uhyre betydning at alle, etterhvert som turen kommer til dem, saboterer og nekter.

Våre norske unge piker har alltid vært vår stolthet, nasjonens kjælebarn - ikke bare fordi de har vært søte og vakre, men fordi de har vært kjekke og liktil, sporty og gode kamerater, uten no toys. Nå skal de unge pikene av 1943 vise - for all verden - om det er riktig som det alltid har vært sagt at den norske unge piken er leende, fryktløs og ikke redd for å sette utfør hvor det skal være. Det gjeller mere nå enn en sportsprestasjon - det gjeller livet for hele folket. Og spørsmålet er om de unge pikene vil være med på å berge dette livet, berge det sammen med og for de unge guttene de er glad i.

Vi har den tillit til våre unge piker at de er voksne nok og mottige nok til å ta kampen opp - selvom det skal koste dem eller deres pårsende friheten i noen måneder. Det gjeller at de samler seg og

slutter opp om Ungpikefronten - at de handler fort og bestemt, påvirker hverandre, strammer hverandre opp. Og her har fremfor noen de unge pikene som nå er oppe til artium, de vordende akademikere, en misjon. De bør være de naturlige lederne blant de unge pikene. Det er dem som i første rekke må ta affære, trass i cksamensstrev og pugging. Det gjeller at de uten undtagelse, nekter - at de ubønnhørlig krever overholdt parollen: Ingen norsk ung pike til Arbeidstjeneste i år. De som reiser, vil bli ansett for stripete.

Mødrene og den kvinnelige arbeidstjeneste.

Vi er fullt klar over at situasjonen kan bli vanskelig for mange hjem, når de unge pikene nå nekter å møte opp og delta i Arbeidstjenesten. Det gjeller særlig de familier hvor Gestapo og statspolitiet tidligere har vært - hvor en far eller bror sitter eller har sittet i fengsel eller er reist fra landet. At mødrene her med engstelse tenker på hva det nå kan komme til å skje er ikke å undres over. Allikevel må de ikke under noen omstendighet eller under noe påskudd la sine døtre delta i Arbeidstjenesten. Nekter de unge, må mødrene støtte dem, og er døtrene usikre, må mødrene av all kraft forsøke å stive dem opp og lede dem inn på den rette vei. Gjør de ikke det svikter de Norges sak, de svikter sine menn og sine sonner og gjør deres ofre forgjeves og hele deres kamp meningslös. Mødrene må også gjøre seg klart hva deres unge døtre skal brukes til i "Arbeidstjenesten": Hygge- og nytte-piker i soldaterbrakker og offisersmesser.

En mors dypeste trang er å verge sitt barn mot alt ondt og alle farer. Hun kan ikke beskytte sin unge datter idag mot overgrep utenfra, men hun kan redde henne fra å ta skade på sin sjel, hjelpe henne og råde henne, lede henne til å gjøre det rette, så hun ikke et helt liv skal gå omkring med stikk i samvittigheten. Det kommer en dag etter denne - kanskje er den ikke så langt borte - og da vil spørsmålet lyde: Hvor stod du da mest det gjaldt? Var du en god mor og rådgiver for ditt barn, eller vek du undav?

Hver mor og far har rett og plikt til å beskytte sine døtre mot de uoverskuelige følger en utskrivning til NS og tyskerne idag kan medføre.

vVv

Kirkens stilling overfor innkallelsen av de 17 års piker til såkalt arbeidstjeneste er helt klar. Ingen prest gir annet råd til dem som spør den enn at de må nekte å sende sine barn avsted til en uviss skjebne. Fra arbeidsmobiliseringen, om hvilken Kirkeledelsen har sendt et skarpt skriv til Quisling, vet man at de nåværende myndigheter forespiller en ting og gjennomfører en ganske annen. Denne risiko tør naturligvis ingen ansvarsbevisste foreldre løpe. Prestene ser på spørsmålet som et dyptgående samvittighetsspørsmål. I de usikre og lettferdige tider vi har kan det ikke forsvares å sende 17 års piker bort fra hjemmets trygge miljø. Krigen kan jo også når som helst ta en vending som ville sette utkommanderte piker i en fortvilet situasjon.

vVv

Til politiembedsmennene.

Det er lenge siden N.S. har våget et fremstøt mot politiembedsmennenes rekker. Ethvert forsøk på å påtvinge medlemsskap er oppgitt. Avskjed hører nå til undtagelsene.

Politiembedsmennenes stilling er idag meget sterkt. Dette forhold er N.S. fullt klar over. Det finnes ingen mulighet for å erstatte med kvalifiserte folk de politiembedsmenn som står mot "nyordningen". Følgelig søker N.S. nå å bryte motstanden ved anslag mot embedsmennenes indre front.

Det første fremstøt blir gjort ved innkallelse til "øvelseskurser" på Kongsvinger. Alle vet hva disse kurser går ut på. Det er omrent det samme program som ordenspolitiets beredskapsavdelinger må gjennomgå, tysk

eksersis, undervisning i N.S.'s ideologi, osv.

Vi står her overfor et meget alvorlig forsøk på å bryte politiembedsmennenes rekker. Lykkes dette anslag, står veien åpen til nasifisering av hele politiet.

Hver enkelt er bare et ledd i en større og samlet front som dannes av hele det norske folk. Hvis politiembedsmennene sviker, vil det være en meget alvorlig svekkelse av fronten. Det må ikke skje.

Ingen politiembedsmann kan forsvere overfor sin samvittighet å delta i disse nasikurser. Det vil ha de alvorligste konsekvenser for den enkeltes stilling etter krigen.

Parolen er derfor:

Ingen norsk politiembedsmann deltar i øvelsen e på Kongsvinger.

vVv

Norges Næringsssamband.

Ved Næringsdepartementets beslutning av 1. mai i år er Norges Næringsssamband blitt opprettet.

Dette samband skal etter meddelelsen omfatte 10 nærmere angitte næringsgrupper, som igjen skal omfatte alle næringsdrivende i riket.

Som øverste tillitsmenn er oppnevnt nasistene direktør Alf Whist som president, minister Fretheim og generalkonsul Hildisch som visepresidenter og advokat Hasvold som direktør.

Hermed er det gjort et avgjørende framstøt for å forsøke å tvangsnasifisere hele vårt næringsliv, og alle næringsdrivende må fra første stund av klart og bestemt frasi seg enhver befatning med sambandet og dets underavdelinger.

Beslutningen om opprettelsen av Norges Næringsssamband er utfordiget med hjemmel i lov nr. 3 av 25. februar 1943 om gjennomføring av loven om almindelig nasjonal arbeidsinnsats, og allerede herav fremgår klart at et av hovedformålene for det nye sambandet er å søke å tvangsnasifisere hele vårt næringsliv på en slik måte at det blir et villig redskap ved gjennomføringen av de tiltak nasistene anser ønskelige for å kunne forstå de fornødne utskrivninger av arbeidskraft til tysk krigsinnsats.

Bak dette åpenbare formål ligger sikkert også et annet motiv for opprettelsen av Norges Næringsssamband: at det skal danne grunnlag for næringslivets representasjon på Rikstinget.

Det sier seg selv av de næringsdrivende ikke kan være med på eller la seg benytte til å fremme disse formål.

De må nu ta sin del av kampen på hjemmekonfronten, og gjøre det klart at det Næringsssamband som nu er opprettet og de næringsgrupper dette skal bestå av alene er konstruksjoner uten indre liv - tomme hylstre uten innhold.

Det er da uten videre klart,

at ingen må motta tillitsverv i Norges Næringsssamband eller i de næringsgrupper som skal danne sambandet,

at de som på forhånd måtte inneha tillitsverv i de nevnte næringsgrupper uten opphold må frasi seg dem,

at ingen må la seg oppnevne til medlem av komiteer eller utvalg som får til oppgave å komme med forslag til omorganisering eller "rasjonalisering" av næringslivet eller deler av det. På dette felt har allerede de kommissarisk ledede Norges Industriforbund og Norges Handelsforbund tatt opp arbeidet ved dels å oppnevne bransjeutvalg som skal komme med forslag til "rasjonalisering" som passer myndighetene, og dels här de henvendt seg til firmaer og bransjeorganisasjoner om å komme med positive forslag i samme retning.

I de nevnte utvalg er selvsagt, så langt som det har vært mulig, blitt oppnevnt nasister, men for å få fulltallige utvalg av bransje-kyndige, har myndighetene også oppnevnt en del gode, norske næringsdrivende.

Disse har mannjcnyt nektet å delta i dette arbeide, og samme linje må følges av enhver som heretter måtte bli oppnevnt. De som allikevel måtte bli oppnevnt, må ikke møte fram eller på annen måte delta i vedkommende komites eller utvalgs arbeide,
at ingen må søke bistand hos eller rette henvendelser til den næringsgruppe han etter den utfordigede beslutning tvangsmessig sorterer under,

at ingen må møte fram på generalforsamlinger eller andre møte som måtte bli innkalt.

La det i det hele bli klart at Norges Næringsssamband er en død organisasjon.

vVv

Lærerskolene er blokert.

Etter lærerskoleloven er lærerutdannelsen 4-årige kurser og 2-årige studentkurser. I offentlige kungjøringer nr. 90 for 16. april d.å. er det kungjort at det i år bare blir satt i gang 5-årige kurser og 1-årige studentkurser. Disse har ingen hjemmel i lærerskoleloven. Tilgangen til lærerskolene er derfor blokert. Hvis noen søker disse kurser, må vedkommende ikke regne med å få eller beholde lærerpost etter krigen. Å gå inn som elev ved slike kurser er derfor å kaste bort tid og penger og å ødelegge sin framtid.

Myndighetene gjør alt hva de kan for å nasifisere lærerutdannelsen. Det er såldes verd å merke seg at det nå er NS-rektorer ved tre lærerskoler: Notodden, Lævanger og Stord.

vVv

Kirkefronten.

Prester forvises stadig vekk til Norges Sibiria, Nord-Norge. Nå er presten Rolfsen i Søndeled forvist til Kirkenes.

Den nor enn almindelig bryktede nasiprest Fosse i Kopervik har i et skriv til sin "biskop" krevet at det skal utstedes forbud mot at konfirmanter får lov å bli konfirmert i andre menigheter enn dem de tilhører. Likeledes krever han at alle de unge skal konfirmeres. Han har nemlig ingen konfirmanter selv. "Biskopen" gir overfor Departementet sin fulle tilslutning til dette standpunkt, som naturligvis menes å skulle gi nasi-prestene hånd over de unge.

Nasipresten Gjerdi, som riktignok har en theologisk embeteksamen, omenn en meget dårlig en, er på krigsstien igjen. Han har tilranet seg Lier sognekall, men er fortørnet over at sogneprest Nissen viser seg i sin tidligere menighet. Gjerdi klager over at han holder møter, døper barn og forretter nattvord i hjemmene. Ja, ikke bare det, men prestefruen er så frekk at hun blir boende i menigheten enda mannen er avsatt. Hun driver hedningsemisjonsarbeid, klager den fromme Gjerdi over. Nå er det nasiprestens bestemte krav at Nissen må utvises fra Buskerud fylke.

vVv

Stormarsasinen i Oslo som av NS-aksjemegler Hans Gude ble pålagt å slutte seg sammen som et ledd i den "nasjonale arbeidsinnsats", har nektet å medvirke til en slik ordning. Vanskhetene ved ordningen (som skulle vårt gjennomført sist onsdag i april) er så store at det er tvilsomt om sammenslutningen kommer i stand.

vVv

NS og sannheten.

I vinter ble det sendt et kompani AT-gutter til Finnland, tiltross for at NS hevdet at ingen AT-gutt ble sendt ut av landet. 8. mai kom kompaniet tilbake, hjemsendt av den finske regjering etter påtrykk av den norske regjering i London med amerikansk støtte.

vVv

Reiserestriksjonene som NS har innført påfører statsbanene milliontap.

vVv

Disse illoyale kunstnere må boykottes.

Erling Krogh skal synge i Madame Butterfly på Nasjonalteatret sammen med bare NS-sangere. Han opptrer dessuten på tyskerrcstaurenten Löwenbräu. Hans konserter må boykottes.

John Otnes skal også synge på Nasjonalteatret. Denne elev av Bjarne benytter Brandt Rantzau som akkompagnator og Rulle som arranger. Gå ikke på Otnes-konserter.

Bjarne benytter seg også av den nye tids menn, altså landsfor-rederne og er helt igjenom illoyal..

Selv om det er synd på våre udmerkede skuespillere som tvinges til å spille, må forbudet mot å besøke Nasjonalteatret opprettholdes vay-kortet. Sejersted Bødtker og Francis Bull holdes frémdeles fengslet.

vVv

Den norske legasjonen i Stockholm har nettopp sendt ut en oversikt over den økonomiske utvikling i Norge under okkupasjonen. Industriproduksjonen er redusert med 20-25%. Fisket er gått ned fra 1,1 mill. tonn før krigen til 700000 tonn i 1941 "hvorav tyskerne tok 70%", vesentlig fordi tyskerne har tatt 600 av våre beste fiskefartøyer. Kreaturbestanden er redusert med 25%, svinebestanden med 60%. Melkeproduksjonen er sunket med 50%. (Dette samtidig med at vi må fø på horder av civile tyskere). Norges banks tyske fordringer er omkr. 7 milliarder (omtrent det 5-dobbelte av hele vår statsgjell før krigen). Seddelomløpet er 2 milliarder (før krigen omkr. 400 millioner), og statsgjellen er 4 milliarder. Leve-standarden er sunket med 50%, sykeligheten ~~er~~ steget med 30-40%.

vVv

Drammen har nettopp vært gjenstand for der Herr Reichskommissars beryktede bevågenhet. P.g.a. "forskjellige hendelser" den siste tid har han bestemt: 1. Salg eller utlevering av spirituosa og tobakk blir med øyeblikkelig virkning forbudt på ubestemt tid. 2. Kinoene blir lukket på ubestemt tid. 3. Alle forlystelsestilstelninger blir med øyeblikkelig virkning forbudt. - Kunngjøringen nevner ikke at tyskerne 12. mai foretok regulær plyndring i en mengde private hjem, beslagla og bortførte tobakk, spirituosa, hermetikk, te, kaffe og andre sjeldne varer. - Årsaken til dette der Herr Reichskommissars nye forsøk på å gjøre seg populær skal være at en kabel er skåret over.

vVv

Døde i tysk fangenskap.

Typograf Arne Heistad, 23 år, er død i Oranienburg konsentrasjonsleir, angivelig av skarlagensfeber. Han ble arrestert ifjor som medlem av Arbeidernes ungdomsfylking. Knut Johan Johnsen, 44 år, sendt til Tyskland for 2 år siden som "politisk fange". - De døde for vår felles sak. Det er vår plikt å sørge for at de - og alle de andre som har ofret livet - ikke har ofret forgjeves.

vVv

Jonas Lie er syk. Det skal være kjeven og hodet som svikter. Det siste er jo ikke så farlig, "føreren tenker jo for oss", men hva er Jonas uten underkjeve?

Riisnæs holdt en tordentale til justisdepartementets funksjonærer forleden og truet med de strengeste forholdsregler hvis de ikke oppførte seg penere. Til slutt slo han i bordet: "Det ender med at jeg tar feriene fra dere". Stakkars Riisnes er nervøs, selv han er jo nå klar over hvor det bærer hen.

vVv

NS-eliten.

Det foreligger nå nærmere detaljer om den svindel som førte til arrestasjonen av Fritt Folks disponent Jørgensen og tidligere "fylkesfører", brannstifter m.m. Thronsen (sistnevnte er forresten alt på frifot med meldeplikt og fungerer fremdeles som "riksøkonomisjef", noe som riksøkonomien bærer tydelig preg av). Svindelen gjeller både svartebørs og brennevinssalg i forbindelse med NS-restaurant Viktoria, samt ut-plyndring av hotel Høsbjør. Dette siste ble overlatt NS etter at tyskerne hadde benyttet det som oppholdssted for storgermanske mødre. Styret

bestod av Jørgensen, Thronsen, og "NS ombudsmann", Norske Lloyd-svindleren Alf Whist. På kort tid ble stedet plyndret for alt inntil duker og servietter som NS-folket trakk med seg til byen. Hele besetningen ble slagtet ned og cmsatt på svarterørsen i Oslo. Tyveriene på Høsbjør skal løpe seg til 400000 kr. - Dette er altså NS-eliten, folk som innehar de mest betrodde stillinger innen "parti og stat". 2% av det norsk folk har fulgt "føreren" Quisling, 2% - men for et utvalg!

Ovennevnte NS-ombudsmann Whist flyktet etter forrige verdenskrig til utlandet for å unndra seg straffen for millionsvindelen i forsikringsselskapet Norske Lloyd. Det er denne person som NS nå har gjort til president i det s.k. næringsamband.

vVv

Essen har hatt undtagelsestilstand fordi befolkningen hyldet sin avholde "Führer" ved å henge hans bilde i de glasstomme vinduer og heise hakekorsflagg på ruinhaugene.

vVv

De mystiske miner som nylig senket flere skib i Oslo og andre havnebyer er nå nærmere undersøkt. De består av en grønlakkert, avlang blikkasse som er forsynt med 8 hesteskomagneter. Minene festes til skibssiden like under vannlinjen og eksploderer når en vokskule som omslutter enden på en elektrisk kabel er opplost. Dette tar 5 timer. Minene er ganske sikkert av utenlandsk fabrikat.

vVv

Kjettrasjonene er satt ned med 100 gr. uken i Tyskland fordi kreaturbestanden er alvorlig truet. Det antydes i enkelte tyske aviser at østområdene ikke har gitt det utbytte som var ventet, - akkurat som i 1918.

vVv

De to angivere som ble funnet avlivet i Gyldenløves gate het Myren-Larsen og Finn Andersen. De hadde mange gode norske liv på samvittigheten.

vVv

De siste tyske nøytralitetskrenkelsjer mot Sverige ("kurerflyet" og Alt-kirchs beskytning av den svenske ubåt "Draken") har øket opinionens krav om stengning av den tyske gjennomgangstraffikk for soldater. Bladet Nu skriver: "Det fins nå bare et passende svar å gi på disse krenkningene. Det er å inndra tillatelsen til transitering av tyske tropper på svenske jernbaner. Sverige kan ikke transportere tyske tropper på sine jernbaner samtidig som tyske fartøy beskytter svenske ubåter i svensk farvann, og legger ut miner der. Man vil huske at tyskerne overfalt Norge 9. april 1940 med den motivering at den norske regjeringen ikke hadde reagert tilstrekkelig kraftig mot den mineutlegning engelskmennene hadde foretatt dagen forut i norsk farvann. Vi har udmerket moralisk grunnlag for et kraftig svar. Og svaret bør bli: Slutt med reisetrafikken."

vVv

Tyskerne har tidligere tatt flere hundre motorbåter i Oslo. Nå er de begynt igjen. En del av båtene sendes med tog til Tyskland.

vVv

Frontkjemperne som er kommet hjem er meget misfornøyet over ikke å få få oppgjør som er stillet dem i utsikt. En av dem, den beryktede "politimester" Holtskog i Sarpsborg uttalte således offentlig at hvis han ikke fikk ordentlig oppgjør, skulle de få igjen både uniformen og mellemsboka, - en uhyliggelig trusel.

vVv

NS overveier å stenge de private teatre fordi folk ikke vil gå på Nasjonalteatret.

vVv

17. mai var det solgt 51 billetter til "festforestillingen" i Nasjonalteatret. Alle andre forestillinger ble innstillet da det ikke var